

Resultat, at en almindelig Revision af Forfatningen let vilde fremkalde en Række Stridsspørgsmaal, som det ikke i og for sig er nødvendigt at fremkalde, Spørgsmaal, der vilde trække Forhandlingerne i Langdrag og derved bidrage til at udskyde eller dog vanskeliggøre Gennemførelsen af de Ændringer, der maa anses for de mest paakrævede, og som det derfor nærmest gælder om at faa gennemført.

Lovforslaget indskrænker sig derfor udelukkende til at omfatte Ændringer i de Grundlovsparagraffer, der er af særlig politisk Indhold, og her skal jeg da i første Række nævne de Paragraffer, der vedrører Folketingets og Landstingets Sammensætning, fordi de er af størst politisk Rækkevidde.

Hvad Folketingets Sammensætning angaar, indeholder Forslaget paa enkelte Undtagelser nær de samme Bestemmelser, som indeholdes i det i forrige Rigsdags-samling her i Tinget vedtagne Forslag. Som Undtagelser herfra vil jeg nævne, at der i Forslaget i Fjor som Ændring i Grundlovens § 30 var indført en Bestemmelse om, at de paagældende Vælgere skulde have Ophold i Valgkredsen „paa den Tid, Valget foregaar“. Dette kan let give Anledning til Misforstaaelse angaaende de paagældende Personers Ret til at afgive Stemme, thi paa den Tid, et Valg foregaar, kan enkelte af de paa Valglisten opførte være flyttet til en anden Valgkreds, medens andre paa samme Tidspunkt kan være tilflyttet Valgkredsen uden at være blevet optaget paa en Valgliste, der jo gælder for et Aar ad Gangen, og da Betingelserne for at udøve Valgret er ensbetydende med Betingelserne for at kunne optages paa en Valgliste, har man udeladt Ordene: „paa den Tid, Valget foregaar“.

Med Hensyn til Affattelsen af Grundlovens § 32 henviser Forslaget til Afgørelse ved Valgloven, hvor stort Folketingsmedlemmernes Antal skal være, kun at det i Grundloven fastslaas, at Tallet ikke maa overstige 132. Hvor langt man eventuelt kan komme derunder, kan der forhandles om. Med Hensyn til Valgmaaden gaar Forslaget ud paa at bevare Valg i Enkeltmandskredse, og for at markere Ønsket herom har man genoptaget den Passus, som i Fjor var udeladt, om: „at hver Valgkreds vælger een blandt dem, der har stillet sig til Valg“.

Fra anden Side har man hidtil stillet Krav om Forholdstal ved Valg af samtlige Folketingsmedlemmer. Dette Krav har Regeringen ikke set sig i Stand til at imøde-

komme, da man anser Valg i Enkeltmandskredse for at være langt mere hensynsfuldt imod Befolkningen. Denne Valgmaade har ikke blot sin historiske Ret fra 1849 til nu, men tillige sin politiske Ret. Den sikrer Befolkningens nære Forhold til og Forbindelse med de valgte Folketingsmedlemmer, som ingen anden Valgmaade er i Stand til, og vi ønsker ikke at overskære Baandet mellem Befolkningen og Folketingsmændene. Hvorvidt man vil være i Stand til at kombinere Valg i Enkeltmandskredse med Forholdstalsvalg, skal jeg lade staa hen. Derom kan der forhandles. Ved Forholdstalsvalgmaaden vil man sikre Partiernes Repræsentation i Folketinget efter deres Størrelse, og man paastaar, at det er et Retfærdighedskrav. Nu vel, men der er andre Krav, der kan stilles til en Folkerepræsentation. Vælgerne og Landet bør ogsaa have den Ret, som tilkommer dem. Her i Folketinget er vi ikke blot en Repræsentation for det hele Land, men for de enkelte Landsdele hver for sig og indenfor disse tillige for de enkelte Egnes Særinteresser, og Vælgerne har berettiget Krav paa ikke at miste deres fri Bestemmelsesret ved Valget af deres Talsmænd paa Tingene ved at tvinges ind under et alt for stærkt Partiibaand med deraf følgende Partiinteresser.

Lovforslaget indeholder i øvrigt de i de foregaaende Aar her i Tinget vedtagne Bestemmelser om Kvinders Ligestillethed med Mænd i Henseende til politisk Valgret og Valgbarhed. Kvinderne har her til Lands uden større forudgaaet Kamp erholdt kommunal Valgret, og alle kommunalt interesserede Mennesker erkender, at det har været af Betydning for de kommunale Raad, at Kvinder har faaet Sæde i disse. Naar man nu skrider til en Forfatningsforandring, er det kun et simpelt Retfærdighedskrav, der sker Fyldest, naar man benytter den givne Lejlighed til at give Kvinden samme politiske Myndighed som Manden. Og jeg gaar ud fra, at naar en ny Grundlov er vedtaget, da er Kvindens Valgret her i Landet en fuldbyrdet Kendsgerning.

Endvidere foreslaas det at nedsætte Valgretsaldere fra 30 til 25 Aar, da intet Land i Europa har en saa høj Aldersgrænse som her.

Det nye i dette Forslag og det, som særlig fanger Interessen, er de foreslaaede Forandringer i Landstingets Sammensætning. Regeringen fastholder, at Tokammerssystemet bør opretholdes, da det